

jeg ønsker dette Led af en bred-kirkelig Politik gennemført og denne bred-kirkelige Lovgivning her hjemme videreført.

Kirkeministeren (J. C. Christensen): Jeg takker de ærede Medlemmer, der har givet deres Tilslutning til disse Lovforslag og anbefalet deres Fremme. Jeg har ikke mange Bemærkninger at gøre til disse Medlemmer, men vil mere vende mig mod de Medlemmer, der har gjort Indvendinger mod Lovforslagene og udtalt Ønske om at modsætte sig deres Fremme. Forinden maa jeg imidlertid sige til det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen, at naar Spørgsmaalet om Nedsættelse af Kommissioner endnu ikke er behandlet fra Ministeriets Side, ligger det i, at det forekommer mig at være det væsentligste at faa disse Lovforslag gennemført først; derefter kan man tage de øvrige Spørgsmaal frem, derunder for øvrigt ogsaa et saadant Spørgsmaal som Sognebøgers Indførelse, hvorom jeg imidlertid allerede har givet Ordre til at tilskrive Justitsministeriet, da Sagen formentlig ligger under dette Ministeriums Omraade.

Med Hensyn til Lovforslagenes Affattelse maa jeg bemærke, hvad jeg glemte ved Forelæggelsen, at disse Lovforslag har nogle Ufuldkommenheder, der skyldes dels, at der kun har været kort Tid til Affattelse af dem, dels de vanskelige Trykkeriforhold. Der findes saaledes Trykfejl i dem, som maa rettes. Enkelte Steder er der ogsaa faldet Ord ud, som i nogen Maade kan forstyrre den rigtige Opfattelse. Jeg skal saaledes nævne, at i Lovforslaget om Bispervalg fremgaar det ikke tydeligt, at Meningen er den, at Ministeren skal være bundet til at indstille til kongelig Udnævnelse en af de Kandidater, der har været stemt paa. Imidlertid har de Medlemmer, der har udtalt sig om Lovforslaget, ogsaa ment, at det maatte være Meningen.

Det ærede Medlem Hr. Borgbjerg holdt en Tale, som i mange Henseender var interessant, og selv om man har hørt det meste af det før fra det ærede Medlems Side, kan man godt taale at høre det endnu en Gang. Det er med Interesse, at jeg har fulgt det ærede Medlem i hele hans Udvikling; thi det ærede Medlem interesserer sig umiskendeligt for disse Sager, og naar en Mand har Interesse for dette Emne, vil man altid med Glæde høre paa ham. Han begyndte med at sige, at det kirkelige Udvalg, der nu har været nedsat, kunde have været sparet, og han drog en Sammenligning mellem disse Spørgs-

maals Behandling og Stillingen under Grundlovsforhandlingerne. Det skal jeg ikke komme ind paa, men jeg skal sige til det ærede Medlem, at Nedsættelsen af det kirkelige Udvalg kunde ikke have været sparet, hvis man vilde tage fornødent Hensyn til det Ønske, der fremkom fra Sønderjylland, som ikke kan være det ærede Medlem ubekendt. Dernede fra ønskede man meget bestemt Nedsættelsen af et saadant Udvalg i Lighed med Udvalget af 1903, og man ønskede dér, at de Sager, der her er Tale om, skulde overvejes grundigt i et saadant Udvalg. Derfor kunde det kirkelige Udvalg paa ingen Maade have været sparet, og det Arbejde, dette Udvalg har gjort, berettiger ogsaa til den Udtalelse, at det var heldigt og godt, at vi fik det nedsat.

I øvrigt beskæftigede det ærede Medlem sig — og det samme gjorde det ærede Medlem Hr. Povlsen — særlig med Frygten for en repræsentativ Kirkeforfatning, en Frygt, som altid dukker op, saa snart der er Tale om Reformen paa det kirkelige Omraade, navnlig hos disse to ærede Talere. Her stilles ikke Forslag om nogen saadan Repræsentation, ja, der stilles ikke alene ikke noget saadant Forslag, men jeg ønsker ikke en Gang, at man skal stille hen derimod ved denne Lejlighed. Det er min Overbevisning, at det, vi her skal gøre, er at sørge for at indrette Lovgivningen, som jeg ogsaa udtrykte mig ved Forelæggelsen af Lovforslagene, saaledes, at vi kan faa de sønderjydske Landsdele ind under den danske Folkekirkes Regler paa den Maade, som de har ønsket dernede fra.

Jeg skal ikke benægte, at naar man organiserer Folkekirken gennem Menighedsraad og eventuelt Provstiudvalg, saaledes at Sognemenighederne faar en udvidet Indflydelse paa alle økonomiske Omraader som ogsaa paa Præstekaldelsen med videre, er Grundlaget for en repræsentativ Forsamling sikrere og bedre, end hvis man har det hele liggende i Kaos, det er en Selvfølge. Og jeg kunde ogsaa tænke mig, at man naaede frem til en saadan Repræsentation en Gang langt ud i Fremtiden. Men jeg havde rigtignok ikke tænkt mig, at det skulde ske hverken nu eller i de nærmeste Aar, paa ingen Maade, og det er muligt, at det aldrig sker, det faar vi overlade til Fremtiden og overlade til det danske Folk selv at afgøre, jeg stiller ikke noget Forslag i saa Henseende. Jeg har udtalt det, som det ærede Medlem citerede fra 1900 om, at Folkekirken burde have